

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.903/3

VAN 9 JULI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING

VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 16 juni 2009 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan het toeristische logies moet voldoen", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse Regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3.1. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe om de specifieke brandveiligheidsnormen te bepalen waaraan de verschillende categorieën en subcategorieën van het toeristische logies moeten voldoen en om verschillende aspecten te regelen die betrekking hebben op het brandveiligheidsattest dat wordt toegekend wanneer die normen worden in acht genomen.

Het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, komt in plaats van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 1988 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan de logiesverstreckende bedrijven moeten voldoen en van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 maart 1995 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven moeten voldoen, die worden opgeheven, zodat de veiligheidsnormen die

.../...

momenteel in verschillende teksten worden geregeld, worden samengebracht, behalve wat de sector "Toerisme voor Allen" betreft.

3.2. In het ontwerp worden verschillende categorieën en subcategorieën gedefinieerd waarvoor specifieke brandveiligheidsnormen gelden (artikel 1, 6° tot 12°), alsook de specifieke brandveiligheidsnormen bepaald waaraan zij moeten voldoen (artikel 2 en de bijlagen).

Wat het brandveiligheidsattest betreft, wordt onder meer de inhoud en de vorm (artikel 3), de controle voorafgaand aan de toekenning (artikel 4), de wijze van toekenning (artikel 5), de geldigheidsduur (artikel 6) en de aanvraagprocedure (artikelen 8 en 10 tot 11) ervan geregeld. Het ontwerp regelt ook de wijze waarop het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Toerisme Vlaanderen" (hierna: Toerisme Vlaanderen) kan controleren of de louter aangemelde logies de brandveiligheidsnormen in acht nemen (artikel 9). Voorts wordt ook de wijze geregeld waarop afwijkingen van de brandveiligheidsnormen kunnen worden verleend (artikel 17), alsook de procedure daartoe (artikelen 18 tot 20) en de geldigheidsduur van die afwijkingen (artikel 21). Er wordt een Technische Commissie Brandveiligheid opgericht die advies verleent in het raam van de beroeps- en afwijkingsprocedure (artikel 22), en waarvan de samenstelling (artikel 23, §§ 1 tot 6) en de werking (artikelen 23, §§ 7 tot 9, en 24 tot 27) worden geregeld.

3.3. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om bij de artikelen 28 en 29 de Technische Commissie Brandveiligheid, die onder meer advies verleent in het raam van beroepen tegen de weigering of de intrekking van het brandveiligheidsattest dat vereist is in het raam van de erkenning van sociaal-toeristische verblijven, op dezelfde manier in te richten als de Technische Commissie Brandveiligheid die bij het voorliggende ontwerp wordt geregeld. Daartoe wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de erkenning en de financiële ondersteuning van verblijven in het kader van "Toerisme voor Allen" gewijzigd.

3.4. Hoofdstuk VIII bevat, naast een opheffingsbepaling (artikel 30), een overgangsregeling voor geldige brandveiligheidsattesten die op grond van de opgeheven regelingen zijn verleend (artikel 31), en een inwerkingtredingsbepaling (artikel 32).

.../...

4.1. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit is in de eerste plaats te vinden in artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies, waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de specifieke brandveiligheidsnormen te bepalen per categorie (van toeristische logies) als vermeld in artikel 2, 8° tot 12°, van dat decreet en in voorkomend geval per subcategorie, om een andere dienst of instantie dan de burgemeester aan te wijzen die een attest van brandveiligheid kan toekennen, en om het model, de wijze van afgifte en de geldigheidsduur van dat attest te bepalen, alsook de beroepsmogelijkheid tegen een beslissing tot weigering van een brandveiligheidsattest of tegen het uitblijven van een dergelijke beslissing.

4.2. Voor een aantal artikelen van het ontworpen besluit dient de rechtsgrond te worden gezocht in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gelezen in samenhang met bepalingen van het decreet van 10 juli 2008. Dit is het geval voor de artikelen 5, § 2, 8, 10 tot 12, 18 tot 20, en 22 tot 27¹ (uitvoering van artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008), 7 (uitvoering van artikel 10, § 3, 3°, van het decreet van 10 juli 2008) en 9 (uitvoering van artikel 6 van het decreet van 10 juli 2008).

4.3. Voor wat betreft het opdragen aan Toerisme Vlaanderen van taken die niet reeds uit het decreet van 10 juli 2008 voortvloeien, is er een bijkomende rechtsgrond in artikel 5, § 2, van het decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Toerisme Vlaanderen".

4.4. Voor een aantal bepalingen verdient de rechtsgrond een nader onderzoek.

4.4.1. Luidens artikel 4, § 1, van het ontworpen besluit wordt de inachtneming van de specifieke brandveiligheidsnormen, vermeld in de bijlagen 3 tot 6 erbij, ter plaatse gecontroleerd door de bevoegde brandweerdienst. In artikel 9, § 2, wordt een gelijkaardige taak opgedragen aan die dienst. Ook op andere plaatsen in het ontwerp worden advies- of controlebevoegdheden aan de bevoegde brandweerdienst toegekend (artikel 5, § 2, eerste lid - advies bij intrekking van het brandveiligheidsattest - en artikel 6, § 2, derde lid - controle bij wijzigende werkzaamheden).

⁽¹⁾ Zie hieromtrent nader opmerking 4.4.4.

De organisatie van de brandweerdienst is een federale bevoegdheid. Aangezien de gemeenschappen en de gewesten evenwel bevoegd zijn voor het bepalen van specifieke brandveiligheidsnormen met betrekking tot hun toegewezen aangelegenheden (zie opmerking 5), moet worden aangenomen dat de gemeenschappen en de gewesten aan de brandweerdiensten, op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de taak kunnen toevertrouwen om toezicht te houden op de naleving van die specifieke normen ².

Dit neemt niet weg dat, wanneer zulks in een besluit van de Vlaamse Regering gebeurt, daartoe de nodige rechtsgrond aanwezig dient te zijn. Vraag is of dit te dezen het geval is. In het decreet van 10 juli 2008 wordt alvast niet op een uitdrukkelijke wijze gewag gemaakt van brandweerdiensten. Wel wordt in artikel 20, eerste lid, van het decreet van 10 juli 2008 aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid toegekend om de "personen" aan te wijzen die gemachtigd zijn om toezicht en controle uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dat decreet en zijn uitvoeringsbesluiten ³, en dient te worden vastgesteld dat bij artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008 aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid wordt toegekend om andere diensten of instanties te machtigen het brandveiligheidsattest toe te kennen, waaruit, alvast wat dit aspect betreft, zou kunnen worden afgeleid dat ook een betrokkenheid van die diensten en instanties (waaronder de brandweerdiensten) bij het toekennen van dat attest mogelijk is. In dat laatste geval zou een beroep moeten worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008.

Hoe dan ook verdient het ten zeerste aanbeveling om wat betreft de taken van de brandweerdiensten een meer expliciete - en bijgevolg meer rechtszekere - decretale rechtsgrond te creëren.

(2) Zulks ligt overigens in de lijn van artikel 176 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, naar luid waarvan de hulpverleningszone op verzoek van de burgemeester moet overgaan tot de controle van de toepassing van door de wetten en reglementen voorgeschreven maatregelen betreffende de preventie van brand en ontploffing.

(3) Opdat dit artikel 20, eerste lid, rechtsgrond zou kunnen bieden voor de genoemde bepalingen, dient wel te worden aangenomen dat "diensten en instanties" met personen mogen worden gelijkgesteld, wat allerminst evident is.

4.4.2. Op het vlak van de rechtsgrond (op het vlak van de bevoegdheid rijst geen enkel probleem) kunnen, met betrekking tot artikel 4, § 2, eerste lid, gelijkaardige opmerkingen worden gemaakt als deze opgenomen *sub* 4.4.1⁴.

4.4.3. Luidens artikel 17 van het ontworpen besluit kan de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme, afwijkingen van de specifieke brandveiligheidsnormen toestaan, voor zover het brandveiligheidsniveau van het toeristische logies voldoende gewaarborgd blijft. De genoemde minister kan daartoe compenserende verplichtingen opleggen. De artikelen 18 tot 21 bevatten de nadere regels betreffende de toekenning van die afwijkingen.

Het decreet van 10 juli 2008 biedt evenwel geen rechtsgrond voor een aldus opgevatte afwijkingsmogelijkheid. Weliswaar vloeit uit artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008 niet voort dat alle brandveiligheidsnormen op een gelijke wijze op alle categorieën van toeristische logies van toepassing moeten zijn, zodat de Vlaamse Regering specifieke normen kan uitvaardigen voor bepaalde (sub)categorieën van toeristische logies, maar deze (normatieve) bevoegdheid is onderscheiden van een individuele afwijkingsbevoegdheid die aan geen criteria is gebonden en dus niet kan worden beschouwd als een loutere toepassingsbevoegdheid. Voor het toekennen van zulk een individuele afwijkingsbevoegdheid aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme, is derhalve geen rechtsgrond aanwezig. Het toekennen van die bevoegdheid zou bovendien ontoelaatbaar zijn nu ze het de genoemde minister op een onbeperkte manier mogelijk maakt de door de Vlaamse Regering uitgevaardigde regels buiten spel te zetten.

4.4.4. Bij de artikelen 22 en volgende van het ontworpen besluit wordt een Technische Commissie Brandveiligheid opgericht met adviserende bevoegdheid, die onder meer adviseert over beroepen tegen beslissingen tot weigering of tot intrekking van het brandveiligheidsattest. In een gelijkaardige commissie wordt voorzien in het ontworpen artikel 27, § 1 (artikel 28 van het ontwerp), met betrekking tot de verblijven in het raam van "Toerisme voor Allen". Ook hiertoe is geen uitdrukkelijke rechtsgrond aanwezig.

⁽⁴⁾ Met betrekking tot artikel 4, § 2, tweede lid, zie opmerking 12.

Wel put de Vlaamse Regering uit artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de bevoegdheid om binnen het bestuur organen op te richten met een louter adviserende taak. Die bepaling laat weliswaar niet toe dat verplichtingen worden opgelegd aan privé-personen of autonome instellingen, of aan personen of organen die ressorteren onder andere overheden. Gelet op de formulering van artikel 23, § 1, eerste lid, 2°, en van het ontworpen artikel 27, § 1, 3° (artikel 28 van het ontwerp), lijkt dit evenwel niet het geval te zijn ten aanzien van de openbare brandweerdiensten (in die bepalingen wordt slechts een eis vertolkt waaraan de betrokken deskundigen dienen te voldoen, het gaat niet om een vertegenwoordiging van de openbare brandweerdiensten), terwijl voor de aanwezigheid (met raadgevende stem) van een door Toerisme Vlaanderen aan te wijzen vertegenwoordiger rechtsgrond lijkt te kunnen worden gevonden in artikel 5, § 2, van het decreet van 19 maart 2004 (zie opmerking 4.3).

Aangezien de genoemde technische commissies ook een rol spelen in de procedure (ruim genomen) voor het bekomen van het brandveiligheidsattest of het intrekken ervan, dient eveneens een beroep te worden gedaan op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met respectievelijk artikel 4, 1°, van het decreet van 10 juli 2008 en artikel 7, tweede lid, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen".

BEVOEGDHEID

5. Zoals het Grondwettelijk Hof reeds in verschillende arresten heeft geoordeeld, is het beleid inzake brandveiligheid geen zuiver federale aangelegenheid gebleven nu dat beleid specifieke aspecten kan vertonen, gelet op de bijzondere bestemming van gebouwen. Is de federale overheid bevoegd om inzake brandveiligheid basisnormen uit te vaardigen, dit zijn normen die gemeen zijn aan een categorie constructies zonder dat daarbij in acht wordt genomen welke de bestemming ervan is, dan zijn de gemeenschappen en de gewesten bevoegd voor het regelen van die aspecten van de brandveiligheid die specifiek zijn aan gebouwen waarvoor zij binnen hun bevoegdheid kunnen optreden, met name door de federale basisnormen aan te passen en aan te vullen,

.../...

zonder ze te mogen aantasten; zij zijn verder ook bevoegd om binnen het raam van een erkennings- of subsidiëringsbeleid alle normen inzake veiligheid toe te passen ⁵.

Binnen de hem toegemeten tijd en gelet op de actuele overbevraging van de afdeling Wetgeving heeft de Raad van State geen doorgedreven onderzoek kunnen voeren naar de vraag of de in de bijlagen bij het ontwerp opgenomen specifieke brandveiligheidsnormen geen aantasting inhouden van de federale basisnormen. Een eerste onderzoek wijst uit dat de bijlagen, al lijken de federale basisnormen globaal genomen wel te zijn gerespecteerd, toch enkele versoepelingen van die normen bevatten, zo in bijlage III, onderdeel 5.5.1, vierde alinea, en bijlage IV, onderdelen 4.4 en 5.2.1, derde alinea.

Het verdient aanbeveling het ontwerp op dit punt aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

ALGEMENE OPMERKING

6. In advies 43.609/3 bij het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 10 juli 2008 ⁶ heeft de Raad van State vastgesteld dat het aanbieden van toeristische logies op de toeristische markt onder het toepassingsgebied valt van richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 van het Europees Parlement en de Raad betreffende diensten op de interne markt (hierna: "Dienstenrichtlijn"). Wat het stelsel van de vergunningsvoorwaarden betreft, werd in dat advies het volgende opgemerkt:

"In zoverre het ontwerp betrekking heeft op de hypothese van vestiging, dient het te beantwoorden aan de bij de artikelen 9 tot 15 van de Dienstenrichtlijn gestelde vereisten, met name: niet-discriminatoir zijn, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang en ermee evenredig zijn, en duidelijk, ondubbelzinnig, objectief, vooraf openbaar bekendgemaakt, transparant en toegankelijk zijn.

⁽⁵⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 40, 15 oktober 1987, 2.B.2; Grondwettelijk Hof, nr. 41, 29 oktober 1987, 2.B.3; Grondwettelijk Hof, nr. 49, 10 maart 1988, 2.B.2; Grondwettelijk Hof, nr. 67, 9 november 1988, 9.B.

⁽⁶⁾ Advies 43.609/3 van 16 oktober 2007, *Parl. St.*, Vl. Parl., 2007-2008, nr. 1547/1, p. 65.

In verband met het belangrijkste vereiste dat de vergunningsvoorwaarden (zoals trouwens ook het opleggen van een vergunningenstelsel - zie artikel 9, lid 1, b), van de Dienstenrichtlijn) moeten zijn gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang, kan meer duiding worden gevonden in de rechtspraak van het Hof van Justitie over het begrip «algemeen belang». Zoals in de inleidende overweging (40) bij de Dienstenrichtlijn in herinnering wordt gebracht, omvat het begrip «algemeen belang» onder meer de bescherming van afnemers van diensten, de consumentenbescherming, de voorkoming van fraude, de voorkoming van oneerlijke concurrentie en de bescherming van schuldeisers, waarbij niet uit het oog mag worden verloren dat de genoemde doelstellingen telkens moeten voldoen aan de vereisten van evenredigheid, noodzakelijkheid en niet-discriminatie.

Voor wat betreft de toetsing van de in het ontwerp opgenomen vergunningsvoorwaarden (artikel 4), die op niet anders betrekking kunnen hebben dan op de vestiging zelf of op de exploitatie ervan, komt het de Raad van State voor dat aan de zo-even in herinnering gebrachte criteria, en in het bijzonder aan deze die betrekking hebben op de dwingende redenen van algemeen belang, is voldaan, zij het onder het voorbehoud van een andersluidend oordeel van het Hof van Justitie."

Er is geen reden om aan te nemen dat de voorliggende regeling, waarin enkel het bij het decreet van 10 juli 2008 ingevoerde vergunningsstelsel concreet wordt uitgewerkt, tot een andere conclusie leidt.

Wel moet worden gewezen op artikel 15, lid 7, eerste alinea, van de Dienstenrichtlijn, op grond waarvan de lidstaten de Europese Commissie in kennis dienen te stellen van alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nieuwe eisen inzake de toegang tot of de uitoefening van een dienstenactiviteit inhouden.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

7. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd waarin gewag wordt gemaakt van de artikelen 20 en 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

8. Het huidige eerste lid van de aanhef dient te worden aangevuld gelet op hetgeen is opgemerkt betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

.../...

9. In het huidige tweede lid van de aanhef dient ook te worden verwezen naar artikel 7, tweede lid, van het erin vermelde decreet van 18 juli 2003.

10. Aan de aanhef dient ook een lid te worden toegevoegd waarin gewag wordt gemaakt van artikel 5, § 2, van het decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Toerisme Vlaanderen".

Artikel 3

11. Artikel 3, tweede lid, dient te vervallen gelet op hetgeen werd opgemerkt *sub* 4.4.3.

Artikel 4

12. Luidens artikel 4, § 2, tweede lid, sluit Toerisme Vlaanderen met de in artikel 4, § 2, eerste lid, bedoelde instelling of instantie die instaat voor de controle van de brandveiligheidsnormen, een samenwerkingsakkoord waarin minstens de taakstelling van die instelling of instantie wordt vermeld, alsmede de controle- en de verslagtermijn, de tarieven voor een controle en de evaluatiecriteria van die overeenkomst. Aldus wordt de regeling van het optreden van die instellingen en instanties geheel overgelaten aan de bij die overeenkomst betrokken partijen, hetgeen ontoelaatbaar is omdat aldus een bevoegdheid wordt betreden die de Vlaamse Regering toekomt.

Artikel 5

13. Al dient de hoorplicht krachtens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in beginsel te worden gerespecteerd wanneer het bestuur het voornemen heeft een vergunning in te trekken⁷, verdient het niettemin aanbeveling om in artikel 5, § 2, van die plicht gewag te maken en ze te organiseren.

⁽⁷⁾ Op die plicht bestaan wel een aantal uitzonderingen, zo bijvoorbeeld wanneer een onverwijld optreden noodzakelijk is.

Artikel 9

14. De draagwijdte van artikel 9 is niet duidelijk nu ook voor toeristische logies die slechts moeten worden aangemeld, waarbij ze een verklaring op eer indienen dat ze aan de in artikel 4 van het decreet van 10 juli 2008 bepaalde voorwaarden voldoen, vereist is dat ze vanaf hun exploitatie over een attest van brandveiligheid beschikken.

Artikel 9 dient derhalve te worden herbekeken; in voorkomend geval dienen ook de verwijzingen ernaar, of de bepalingen die erop voortbouwen, in de artikelen 10 en 11 te worden aangepast.

Artikel 11

15. Onverminderd de vorige opmerking, moet worden gewezen op de ernstige bezwaren die bestaan tegen het procédé van de stilzwijgende weigeringsbeslissing, dat te dezen wordt gehanteerd in artikel 11, § 1, derde lid, met name op het vlak van de rechtszekerheid en de waarborgen voor de rechtzoekende. Onder meer ontberen impliciete weigeringsbeslissingen de waarborg dat een reëel onderzoek wordt gevoerd en de waarborg van formele motivering en is er, uiteraard, geen kennisgeving of bekendmaking.

16. Gelet op opmerking 4.4.3, dient artikel 11, §§ 1, tweede lid, en 2, te vervallen.

Artikel 12

17. In zoverre in artikel 12, § 2, waar, na het woord "ingeval" de woorden "het is ingesteld" ontbreken, ook de hypothese als bedoeld bij artikel 11, § 1, eerste lid, wordt beoogd, moet worden opgemerkt dat het doelloos is te bepalen dat het erin bedoelde beroep niet opschortend werkt in geval het is ingesteld op grond van artikel 12, § 1, eerste lid, 2°, nu er in dat geval geen beslissing is. Voor zover erin de hypothese als bedoeld bij artikel 11, § 1, derde lid, wordt beoogd, wordt verwezen naar opmerking 15.

.../...

Artikel 13

18. Er dient te worden verduidelijkt wat in artikel 13, § 1, wordt bedoeld met "de datum waarop de aanvrager zijn beroep kan indienen".

Artikel 22

19. Gelet op opmerking 4.4.3 dienen in artikel 22, eerste lid, de woorden "en over de afwijkingsaanvragen, vermeld in artikel 17" te worden geschrapt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, P. BARRA,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS